Bunătatea Lui Dumnezeu ! August 2018

Romani 2:4,5 ”Sau dispreţuieşti tu bogăţiile bunătăţii, îngăduinţei şi îndelungei Lui răbdări? Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăinţă? Dar cu împietrirea inimii tale care nu vrea să se pocăiască..”

Evreii erau gata să condamne Neamurile, convinşi fiind că ei n-aveau de ce să se teamă de mânia lui Dumnezeu pentru că ei erau poporul ales al lui Dumnezeu. Însă am văzut că Dumnezeu nu face favoruri, ci judecata lui este potrivită cu adevărul. La fel spun şi românii, născuţi ortodocşi. Nu privesc la viaţa lor murdară, ci la alţii. Ei sunt creştini, românul s-a născut în tinda bisericii, şi ca atare nu au nevoie de pocăinţă.

*Trei bogăţii administrate greşit:

A. Bunătatea Lui Dumnezeu. Matei 5:45. Domnul Dumnezeu e Bun cu toţi. Oamenii vorbesc cu atâta uşurinţă despre bunătatea Lui Dumnezeu. Astfel de oameni cred că datorită faptului că Dumnezeu e Bun, ei pot păcătui în continuare. Cu alte cuvinte, ei consideră că dragostea, mila şi îngăduinţa Lui Dumnezeu înseamnă toleranţă, îngăduinţă, iertare fără plată.
2 Petru 3:9”...cum cred unii..”, ”există dreptate şi neprihănire, dar ele nu sunt duse chiar atât de departe”. Haideţi să le ignorăm şi să ne vedem mai departe de treburi ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Este o atitudine dispreţuitoare faţă de bunătatea Lui Dumnezeu. Nu putem separa atributele lui Dumnezeu, sau procentualiza: este mai mult la % bunătate şi mai puţin la % dreptate?
Dacă am crede asta, ar însemna să spunem că Dumnezeu este indulgent cu păcatul. Unii cred că Dumnezeu nu pedepseşte în mod practic, El zice un lucru, dar face altul.
Ei lasă să se înţeleagă că ar exista o contradicţie fundamentală între caracterul şi fiinţa Lui Dumnezeu; El spune una, dar face alta. Ce e frumos şi Lui Dumnezeu Îi place. Nu?! Bagatelizăm cu Scriptura, cu păcatul.
„Cel nesocotit, fără minte glumeşte cu păcatul”. Prov.14:9
I: Să ne imaginăm că un părinte îi spune copilului său lucruri de maximă importanţă, iar acesta râde şi face ce vrea el, la care părintele îi zâmbeşte şi nu-l bagă în seamă. Aţi avea respect pentru un aşa părinte?
Dar despre legea unei ţări? Pe hârtie are lucrurile bine puse la punct, dar în realitate are căi prin care acele legi sunt evitate.
La fel este şi cu Dumnezeu?
Omului nu-i place ideea unui tată victorian, sever, care-i spune copilului său să facă un lucru şi că dacă nu-l face va fi pedepsit. Astăzi avem de-a face cu

învăţătura modernă, părinţi moderni, „îşi vor da învăţători după poftele lor”... un dumnezeu modern. Unde s-a ajuns:
-lipsa cu desăvârşire a disciplinei din cămin, din şcoli, societate, şi astfel s-a ajuns de nu se mai ştie ce este acela respect faţă de orice fel de autoritate,şi se va ajunge la haos.

*De ce fac oamenii astfel de lucruri?
Pentru că vor să-şi trăiască stilul de viaţă păcătos. În acest fel ei îşi plăsmuiesc un dumnezeu al lor care le permite să facă ce vor. Ei încearcă să manipuleze până şi caracterul lui Dumnezeu pentru a se justifica singuri. Ceea ce vrea omul să facă, ce-i place omului să facă trebuie să fie prioritatea supremă; şi Dumnezeu trebuie modificat ca să se potrivească dorinţelor şi intereselor mele.
Această teologie modernă, liberalismul, începe de la om, şi cu omul şi nu este centrată pe Dumnezeu, ci pe om, Umanismul. Rezultatul este îngrozitor, pentru că trăiesc în dispreţ faţă de Dumnezeu pe care nu-L cunosc.

*Bunătatea lui Dumnezeu îndeamnă la pocăinţă. *Pocăinţa este obiectul, intenţia şi scopul lui Dumnezeu*. Cât de diferit înţeleg unii oameni bunătatea lui Dumnezeu?!
-nu vezi tu? Nu înseamnă neapărat, nu înţelegi, nu te gândeşti, nu pricepi, *ci* înseamnă:”o lipsă de preocupare dispreţuitoare”.

2 Petru 3:4,5. Nu mai încercaţi să ne speriaţi, căci nu reuşiţi, toate merg înainte. „Căci înadins se fac că nu ştiu”, este un element intenţionat, nu vor să ştie. Nimeni nu are scuză că nu ştie.
În Fapte 14:15-17 Pavel predică păgânilor din Listra: Dumnezeu e bun cu toţi, iar acea bunătate îi îndeamnă pe toţi la pocăinţă. Îndemnul este o influenţă constrângătoare asupra oamenior ca să-i aducă la pocăinţă. Dacă omul nu vine la pocăinţă îl dispreţuieşte pe Dumnezeu, bunătatea lui.
2 Petru 3:9 ”Domnul nu întârzie..cum cred unii...ci are o îndelungă răbdare..”. Ezechiel 33:11; Matei 23:37.

Bunătatea lui Dumnezeu nu este neapărat un etalon al judecăţii viitoare ci mai degraba un îndemn prezent aici şi acum pentru cei necredincioşi!

Deşi Dumnezeu este bun cu toţi, nu toţi vor să se pocăiască, ci ei trec pe lângă bunătatea Lui Dumnezeu, tratând-o cu indiferenţă.
În Fa.17:30 ap. Pavel predica celor din Atena:”Dumnezeu nu ţine seama de vremurile de neştiinţă, şi porunceşte acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască”. Domnul nu este Bun doar cu cei ce văd bunătatea lui, ci cu toţi, dar nu toţi vor să vadă, îşi întorc privirile, nu vor să vadă.

*Bunătatea lui Dumnezeu îndeamnă la pocăinţă, dar bunătatea nu realizează mântuirea. Omul va folosi întotdeauna bunătatea lui Dumnezeu în folosul lui. El o va comercializa. El va face din ea un bun comerical. Pocăinţa este lucrarea Duhului Sfânt prin care omul primeşte o nouă gândire o nouă perspectivă şi o nouă înţelegere.
Prima dovadă că un om a fost născut din nou este pocăinţa şi credinţa în Evanghelie.
Vedem că bunătatea Lui Dumnezeu ne îndeamnă la ce? La pocăinţă, nu la mântuire în mod direct.
Ioan B. a predicat despre pocăinţă spre iertarea păcatelor.
Prima sarcină a predicatorului este să cheme la pocăinţă.
Domnul Isus a predicat despre pocăinţă. Este evident că nu vom simţi nevoia de un Mântuitor, dacă nu ne vom vedea pe noi înşine păcătoşi şi într-o relaţie duşmănoasă cu Dumnezeu.
Nu există mântuire fără pocăinţă.
Ap. Petru predică în ziua de Rusalii, iar în final ascultătorii strigă:"fraţilor ce să facem? Pocăiţi-vă, le-a zis Petru". Pavel în Fapte 20:20,31, şi v.21.O dacă aţi vedea astfel bunătatea Lui Dumnezeu!

B.Îngăduinţa. Acest aspect se referă la felul în care Dumnezeu ne rabdă păcatele. De ce nu ne pedepseşte El imediat atunci când păcătuim? Datorită îngăduinţei lui, datorită răbdării Lui, cu toate că urăşte păcatul, ne iubeşte pe noi şi vrea să ne scoată de acolo.

C.Îndelunga Sa răbdare. El ne rabdă de ani şi ani de zile. El amână pedeapsa, pentru a ne lăsa timp să ne pocăim. 2 Petru 3:9. Aceasta este singura explicaţie pentru care lumea mai există încă.

Iei tu seama aşa cum se cuvine la Bunătatea Lui Dumnezeu? Dacă vei continua să te împotriveşti, spune Scriptura, inima ta se va impietri, va deveni insensibilă, şi faptele tale rele se vor contoriza în cer, scrise într-o carte. Ce vei face atunci cu vina ta? Cine te va scăpa din Mâna Dumnezeului celui viu? Dumnezeu te va judeca după dreptate. Nu vei putea să scoţi nici un cuvânt. De aceea uită-te la Bunătatea şi la Asprimea Lui Dumnezeu faţă de tine şi faţă de faptele tale. Dă dreptate Lui Dumnezeu, astăzi.Pocăieşte-te de faptele tale si vino la poala crucii Domnului Isus şi cere-ţi iertare. Dă-i viaţa ta Lui, iar El te va face copilul Lui. Amin!